این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

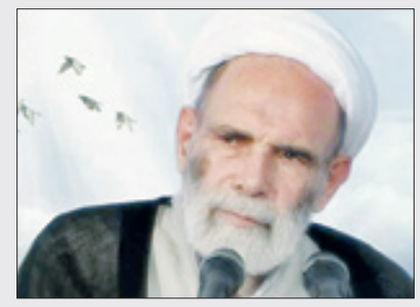

عمل به حسنه بعد از سیئه

حاج آقا مجتبی تهرانی(ره):
بعضی از فقهای ما مثل صاحب وسایل‌الشیعه می‌گویند واجب است بعد از گناه، شخص یک حسنه انجام بدهد. فتوا هم می‌دهند. معروف است که صاحب وسایل‌الشیعه عنوان ابوابی را که در کتابش منعقد کرده، براساس فتوایش است. ایشان در کتاب وسایل‌الشیعه، بابی با عنوان عمل به حسنه بعد از سیئه دارد به نام «بابُ وُجُوبِ عَمَلِ الحَسَنَةِ بَعدَ السَّیئَةِ» و براساس آن فتوا هم می‌دهد. البته بحث فقهی‌اش مشکل است. چه بسا این وجوب انجام حسنه بعد از سیئه، به مسئله وجوب توبه برگشت کند؛ چون در مورد وجوب توبه بعد از گناه، شبهه‌ای وجود ندارد و از واجبات فوری است. حالا ایشان علاوه بر وجوب توبه، وجوب عمل حسنه بعد از سیئه را مطرح می‌کند.
منبع: کانال تلگرامی مؤسسه مصابیح‌الهدی

مقام سابق امریکایی: امریکا از نظر سیاسی شکست خورده است

جرت بلنک، هماهنگ‌کننده سابق وزارت خارجه امریکا در امور برجام، با اشاره به عدم همراهی اعضای شورای امنیت با قطعنامه پیشنهادی امریکا جهت تمدید تحریم تسلیحاتی ایران، این روز را یک روز ناراحت‌کننده و خطرناک برای امریکا دانسته است. او در رشته توئیتی نوشته است: «احتمالاً طی چند روز آینده امریکا توانایی‌اش برای استفاده از مکانیسم ماشه طبق برجام را امتحان خواهد کرد. رأی‌گیری ویران‌کننده امروز و اشارات دیپلمات‌های اروپایی به این موضوع دلالت دارد که سه کشور اروپایی نیز همانند روسیه و چین معتقدند امریکا در چنین جایگاهی (برای رجوع به مکانیسم ماشه) نیست. امریکا می‌تواند به یکسری اقدامات رویه‌ای دست بزند اما غیرمحتمل است که به چیزی همانند مکانیسم ماشه دست یابد. این یک پرسش سیاسی اساسی است و واضح است که امریکا در سیاست شکست خورده است.»

دستور کار جدید دشمن در جنگ رسانه‌ای

امین نیکدل توئیت کرد: یکی از روش‌هایی که دشمن اخیراً آن را مجدداً در فضای مجازی و با قدرت زیادی فعال کرده است، ساخت اکانت‌هایی با ظاهر انقلابی اما محتوای ناامیدانه و ضدامنیت کشور است؛ دستور کار این اکانت‌ها مشخص است: ناامید کردن مردم، القای فساد سیستماتیک، ایجاد ترس از دشمن و بزرگنمایی قدرت دشمن.

تصویر منتخب

طرح مجله نیویورکر از حال و روز ترامپ در آستانه انتخابات

مجله «نیویورکر» در تازه‌ترین شماره خود عکس جالبی از ترامپ روی جلد کار کرده و در ذیل آن دور دوم کارزار انتخاباتی ترامپ را آشفته‌ترین، دروغگوترین و خودتخریب‌ترین دوران انتخاباتی یک رئیس‌جمهور در تاریخ امریکا نامیده است.

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به عدم رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوی سلبریتی‌ها در جشن حافظ

بالماسکه بدون ماسک!

عکس‌های منتشر شده از جشن حافظ حسابی واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی را برانگیخته است. در عکس سلبریتی‌های بسیاری دیده می‌شوند که بدون رعایت پروتکل‌های بهداشتی در کنار هم ایستاده و عکس گرفته‌اند. این در حالی است که در روزهای گذشته جنجال‌های فراوانی از سوی همین افراد پیرامون رعایت پروتکل‌ها در آزمون کنکور و برگزاری مراسم‌های مذهبی در ایام محرم شده بود. کاربران شبکه‌های اجتماعی با نقد رفتار سلبریتی‌ها، از الگو شدن آنها برای بخشی از مردم گلایه کردند. کاربران معتقدند سلبریتی‌ها با این عکس‌ها عملاً پروتکل‌های بهداشتی را که در تمام جهان لازم‌الاجراست، به سخره گرفتند و موجب شیوع بیماری خواهند شد. آنها عقلانیت حاکم بر این دست سلبریتی‌ها را که دائم در حال نقد و غر زدن به زمین و زمان هستند، نامفهوم و دارای تناقض خواندند و آن را ناشی از رسانه‌ای شدن جامعه و برجسته شدن افراد بدون هیچ‌گونه پیشینه عقلی و علمی دانستند. برخی از کاربران به‌ویژه از عکس‌های مهران مدیری که هر هفته در برنامه دورهمی تمام عالم و آدم را نقد می‌کند، شگفت‌زده شدند. آنها از مهران مدیری خواستند این هفته در دورهمی خودش و دوستانش را نقد کند! در ادامه بخشی از این واکنش‌ها را بخوانید.

■ **علی چاهخوزاده:**
سلبریتی‌ها در جامعه ما به نحوی الگو شده‌اند که حرف آنها در انتخابات و مسائل اجتماعی اثرگذاره، اکثریت مردم ماسک دارند با رعایت فاصله، اما مهم نیست، همین‌ها فردا علیه مراسم‌های مذهبی در محرم پست می‌گذارند.

■ **علی‌رضا زمانی:**
خیلی دوست دارم با سلبریتی‌ها صحبت کنم و ببینم این چه عقلانیتیه که هی تو اینستاگرام و تلگرام و... پز روشنفکری میدن ولی این‌قدر احمقانه حتی بدیهیات انسانی رو که همه جهان دارن رعایت می‌کنند، رعایت نمی‌کنند. واقعاً راست گفتند که سلبریتی هیچ سواد و شعوری نداره و فقط نون رسانه و چهارتا عکسش رو می‌خوره.

■ **میلاد:**
ولی شاید باورتون نشه ویروس کرونا تو ایران هوشمند عمل می‌کنه اگه ببینه سلبریتی‌ها تو جشن حافظ به هم چسبیدن یا مردم تو ۳۰ تیر نشستن ساندویچ می‌خورن حیا می‌کنه ولی اگه محرم باشه و با رعایت پروتکل‌ها عزاداری بکنن وحشی میشه همه رو مبتلا می‌کنه.

■ **هدی قدرت‌بخشی:**
بالماسکه سلبریتی‌ها بدون ماسک نشون میده اینا واقعاً باورشون شده که فرای بقیه انسان‌ها هستند. مقصر این وضع اون مردمی هستند که صفحه‌های سلبریتی‌ها رو میلیونی کردن و با به‌به و چه‌چه‌های الکی اینا رو باد کردن. ای کاش برای یک بار هم شده صداوسیما به جای اینکه هی به امثال مهران مدیری فرصت بده بیان تلویزیون و مردم رو دروغگو و فحاش و بی‌فرهنگ و احمق نشون بدن، برنامه‌هایی می‌ساخت تا مردم بفهمند واقعیت این سلبریتی‌ها چیه.

■ **محبوبه سعیدی با اشاره به حرف‌های افسانه بایگان در صداوسیما:**
بابا چرا درک نمی‌کنید اینا اگه بگیرن، کروناز می‌گیرن. کرووووونااااا مال هیئت و مسجد و مجلس امام حسین علیه‌السلام هستش.

■ **کیان مهزاد:**
توی عکس سلبریتی‌های در جشن حافظ بیشتر برام مهران مدیری عجیب بود! این آقا همونیه که هی سریال می‌سازه و میگه یک عقل کل وسط یه مشت منگل گیر کرده! همونیه که هر شب زمین و زمان رو به نقد می‌کشه و همه رو مسخره می‌کنه! کاش این هفته مهران مدیری در دورهمی خودش و دوستاش رو نقد می‌کرد!

■ **علی مختارزاده:**
کسی به این عقب‌افتاده‌ها در مورد کرونا و لزوم رعایت پروتکل‌های وزارت بهداشت در محیط‌های عمومی چیزی نگفته؟ حالا فردا با شروع محرم همین عقب‌افتاده‌ها در مورد شیوع بیماری هشتگ و تشتک درست می‌کنن.

■ **هادی سیدمحسنی:**
این‌طور که معلومه ظاهراً علاوه بر معتادا سلبریتی‌ها هم کرونا نمی‌گیرن!

تحلیل

باید از ترامپ ممنون باشیم!

علیرضا تقوی‌نیا، دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه تهران، در کانال تلگرامی خودنوشت: روزی که دونالد ترامپ به ریاست جمهوری امریکا انتخاب گردید، معتقد بودم دشمن ناهوشمندی نسبت به ایران وارد اتاق بیضی شکل خواهد شد. قبل از وی، اوبامای باهوش در دوران ریاست جمهوری‌اش، همزمان که تحریم‌های شدید و هدفمندی را علیه ایران اعمال کرده بود، با رفتارهای تبلیغاتی و توانایی‌اش در دیپلماسی عمومی، توانست در جبهه داخلی کشور هدف شکاف انداخته و از این طریق بر انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۲ ایران تأثیر گذارد.

در سال ۹۴ نیز توافق هسته‌ای با عنوان «برجام» که شرح آن مفصل است، میان ایران و کشورهای تأثیرگذار عرصه بین‌الملل منعقد گردید. در این توافق که به اذعان کارشناسان بی‌طرف اصلاً متوازن نبود، مکانیسمی با عنوان «snap back» گنجانیده شد که بر اساس آن اگر کشور عضو توافق از اجرای برجام شکایت داشته باشد، می‌تواند آن را به کمیسیون مشترک ارائه نماید. اعضای این کمیسیون باید ظرف ۳۰ روز اختلافات را بررسی کنند و اگر به نتیجه نرسیدند آن را به سطح وزرای امور خارجه ارجاع دهند. اگر در آن سطح نیز تفاهم حاصل نشد، مسئله مورد مناقشه به شورای مشورتی داوری اتحادیه اروپا می‌رود و اگر طرف شاکی باز هم اصرار نماید، پرونده برای حل موضوع به شورای امنیت سازمان ملل خواهد رفت.

مهم‌ترین نکته اینجاست که اگر طرف شکایت کننده در شورای امنیت همچنان بر دادخواست خود پافشاری کند، ظرف ۳۰ روز باید قطعنامه‌ای برای عدم بازگشت تحریم‌ها تصویب شود، یعنی تحریم‌ها خود به خود باز خواهند گشت مگر اینکه قطعنامه برای لغو بازگشت با اجماع پنج عضو دائم شورای امنیت تصویب شود که با توجه به رویکردهای امریکا مسلماً قطعنامه و تو می‌شد و تحریم‌ها باز می‌گشت (هیچ‌گاه علت پذیرفتن این مکانیسم توسط تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای را متوجه نشدم.)

استراتژی دموکرات‌ها (براساس گفته خودشان) این بود که در دولت احتمالی هیلاری کلینتون پس از یک دوره تنفس برای اقتصاد ایران، همچنان در برجام بمانند و همزمان پیشنهاد مذاکره موشکی و منطقه‌ای را روی میز بگذارند؛ مسلماً طرف مقابل نمی‌پذیرفت و آنگاه به راحتی از طریق مکانیسم ماشه تحریم‌ها را برمی‌گرداندند و ایران تحت فشار قرار می‌گرفت.

در راهبرد دموکرات‌ها، قدرت نرم و دیپلماسی عمومی برای ایجاد شکاف در جبهه داخلی ایران و سرمایه‌گذاری بر قشر خاکستری و طبقه متوسط از اهمیت جدی برخوردار بود، چراکه از نظر آنان برای از بین بردن توان دفاعی و تهاجمی جمهوری اسلامی فشار مردمی باید در کنار ایزوله‌سازی اقتصادی و سیاسی علیه این نظام همزمان اعمال می‌شد.

در این صورت هم توان هسته‌ای ایران چند سال به عقب بازگشته بود، هم مردم خواستار تداوم تعلیق تحریم‌ها می‌شدند، هم به حاکمیت فشار وارد می‌شد و هم تحریم‌ها مجدداً اعمال می‌شدند و ایران اهرم حقوقی لازم و کافی برای واکنش نداشت و به عبارت صحیح دستش برای واکنش کاملاً خالی می‌شد.

اما با روی کار آمدن غیرسیاسی‌ترین رئیس‌جمهور امریکا که ظاهراً واحدهای سیاست بین‌الملل را با کارمندان تجاری‌اش اشتباه گرفته بود، همزمان با توهین‌های مکرر به ملت ایران و تروریست خواندن آنان به طور عجولانه و بی‌برنامه توافق هسته‌ای را پاره کرد تا به گمان خود با تحریم‌های یکجانبه، جمهوری اسلامی را تسلیم کند.

باز هم هیچ‌گاه متوجه نشدم چرا ترامپ و مشاورانش قبل از خروج از برجام از مکانیسم ماشه که کاملاً به سود آنان طراحی شده بود استفاده نکردند. آنها می‌توانستند ابتدا با ایراد بهانه‌هایی، از طریق این مکانیسم تحریم‌های سازمان ملل را بازگردانند و پس از آن مبادرت به خروج از برجام و به کاربستن مجدد تحریم‌های خود کنند.

اصولاً دموکرات‌ها موذیانه این مکانیسم را برای مرحله دوم راهبرد خود در کنترل و خلع سلاح ایران طراحی کرده بودند و به گمان نگارنده بازگرداندن تحریم‌ها حتی در صورت رأی‌آوری کلینتون قطعی بود، آن‌وقت هم از لحاظ حقوقی دست برتر را داشتند و هم همراهی کشورهای مؤثر در عرصه بین‌الملل را و هم احتمالاً بخشی از بدنه مردمی داخل ایران که البته انتخاب ترامپ آنان را ناکام گذاشت.

برخی معتقدند با توجه به زمان فرآیند اعمال مکانیسم ماشه که چند ماه طول می‌کشید، ترامپ گمان نمی‌کرد در صورت بازگرداندن تحریم‌های یکجانبه کشورش علیه جمهوری اسلامی، ایرانیان توان مقاومت داشته باشند و به همین علت ظرفیت حقوقی موجود در توافق هسته‌ای برای ایجاد فشار علیه ایران و بازگرداندن تحریم‌ها را نادیده گرفت و از آن خارج شد.

بیش از دو سال از پاره کردن برجام و بازگرداندن تحریم‌های یکجانبه امریکا می‌گذرد و بر همگان روشن شده که ایران قصد مذاکره و تسلیم ندارد و این راهبرد با شکست مواجه شد. خصوصاً پس از ناکامی تاریخی امریکا در تصویب قطعنامه تسلیحاتی علیه ایران، رئیس‌جمهور این کشور اعلام کرد به دنبال فعال کردن snap back است و با توجه به عضویت ایالات متحده در شورای امنیت و یکی از طرف‌های قطعنامه ۲۲۳۱ در این زمینه خود را محق می‌دانند. در مقابل امروز اروپایی‌ها نیز رسماً اعلام کردند با توجه به خروج امریکا از برجام این کشور نمی‌تواند از مکانیسم ماشه استفاده کند و موضع چین و روسیه هم در این خصوص قبلاً به وضوح بیان شده است.

بنابراین به زعم من ترامپ با ناهوشمندی‌اش اولاً تحریم‌ها را یکجانبه و بدون راهبرد مشخصی برای تأثیرگذاری هدفمند و جامع‌شناختانه بر افکار عمومی ایران بازگرداند و موجب اتحاد این ملت برای ایستادگی در برابر امریکا شد و ثانیاً با اقدامات حساب شده‌اش اهرم‌ها و پتانسیل‌های حقوقی مهمی را از دستان دستگاه دیپلماسی ایالات متحده خارج ساخت و این کشور را در انزوای دیپلماتیک در مقابل جمهوری اسلامی قرار داد و ثالثاً با طولانی شدن تحریم‌های حداکثری و تدریجاً کم اثر شدن آنها ترس ایرانیان از تحریم را کم و به نوعی آنان را در برابر واژه تحریم اقتصادی واکسینه کرد.

امروز هم که دیگر مشخص شده جمهوری اسلامی تا حد زیادی در برابر فشارها مقاوم شده است و به هیچ عنوان قصد مذاکره ندارد و تحریم‌ها نیز نتایج دلخواه کاخ سفیدنشینان را تأمین نکرده و حتی اتحادیه اروپا دیگر در این زمینه با ترامپ همراه نیست، تیم رئیس‌جمهور فعلی امریکا در یک بن بست استراتژیک قرار گرفته است و سردرگمی آنان عیان‌تر از همیشه می‌نماید.

استیصال و گیجی ناشی از عدم موفقیت در پرونده ایران و سایر چالش‌های سیاست خارجی دولت کنونی امریکا تا آن حد است که رئیس‌جمهور این کشور اخیراً در سخنی ناپخته اعلام کرد در صورت پیروزی در انتخابات آتی ظرف چهار هفته با ایران توافق می‌کند؛ البته معنای آن برای صاحبنظران شفاف و واضح است.

هر چه بود و هست و خواهد شد، به نظر می‌رسد اوضاع به برکت سیاسی نبودن ترامپ و بی‌تجربگی او به نفع ایران پیش می‌رود و با توجه به عدم تأثیر فشارها بر رفتار جمهوری اسلامی، احتمال فروپاشی ساختار تحریم‌ها بیش از پیش جدی شده و آنان باید از این بابت از میلیارد در قمارباز کمال امتنان را داشته باشند.

پاورقی «جوان» از «اتاق حوادث» جان بولتون
۴۳
ترجمه: محمدصادق عبداللهی

هیچ اعتبار و گشایشی در انتظار ایران نبود!

بعد از مخالفت من با دیدار ترامپ و ظریف، ترامپ نظر مولوینی و کوشنر را پرسید. مولوینی با من موافق بود اما کوشنر گفت این دیدار باید حتماً انجام شود، چراکه برگزاری این دیدار به معنای از دست دادن چیز خاصی نیست. من فکر می‌کنم اینطور افراد هیچ وقت بیشتر از نوک بینی‌شان را نمی‌بینند. با فضایی که حرف‌ها و نظرات من ایجاد کرد به نظر می‌رسید ترامپ از خواب درآمده است. او گفت: «تا زمانی که توافق کامل شکل نگیرد ما هیچ اعتبار و امتیازی به آنها نمی‌دهیم. من با هیچ چیز موافقت نمی‌کنم تا آنها را از دستیابی به اهداف هسته‌ای‌شان بازداریم.» این برخلاف چیزی بود که مکرون طرح کرده بود اما به هر حال پایان این ماجرا بهتر از چیزی شد که من از آن می‌ترسیدم. ترامپ در حالی که من همچنان به او فشار می‌آوردم تا مبادا مجدد نظرش عوض شود و با ظریف دیدار کند، گفت: «البته من فکر می‌کنم شاید بد نباشد که حتی شده است در حد یک دست دادن یا یک جلسه خصوصی دیداری با ظریف داشته باشم.» من مجدد مخالفت کردم و از او خواستم حتی در همین حد هم دیداری ترتیب ندهد. با این حرف من جلسه به اتمام رسید.

خارج از جلسه، در راهرو من، مولوینی و کوشنر برای چند دقیقه با هم صحبت کردیم. من گفتم مکرون باید یک تخته‌اش کم باشد اگر فکر کند که مؤسسات مالی معتبر، منتظر ایستاده‌اند تا یک مسیر اعتباری ویژه ایران را شکل دهند. هر سه ما اعتقاد داشتیم که مکرون آدم آب زیرکاهی است و سعی دارد برای هر جلسه‌ای که می‌خواهد برگزار شود، اعتباری دست و پا کند. من تقریباً قبلاً هم فکر می‌کردم که مولوینی چیزی درباره این آشفتگی نمی‌داند اما وقتی اوایل بعد از ظهر با او در مرکز بلوبو صحبت کردم، مطمئن شدم. حدود ساعت ۶:۵۰ عصر برای سومین بار به پمپئو زنگ زدم تا او را در جریان امور قرار دهم. وقتی گزارشم را به او دادم، گفت: «با این توصیفات معلوم است دو عضو دموکرات، یعنی منوشین و جراد، سیاست خارجی ما را جلو می‌برند!» این حرف کاملاً درستی بود که همین الان هم من را شوکه می‌کند. پمپئو همچنین گفت: «ما در اینجا با یک مشکل بزرگ دیگر هم مواجه هستیم که فرآیندش هم چندان آسان نیست؛ ما رئیس‌جمهوری را داریم که مایل است با ظریف دیدار کند و هر چه هم شما مخالفت کنی او دنیا را زیر و رو می‌کند تا کسی پیدا شود که با او موافق باشد.» حرف‌های پمپئو کاملاً درست و شفاف بود. من به او جواب دادم که اگر این جلسه برگزار شود بدون شک استعفا خواهم داد؛ البته اگر برگزار نمی‌شد هم من استعفا می‌کردم، چراکه در هر صورتی من تصمیم گرفته بودم استعفا کنم. پمپئو گفت: «من هم با تو خواهم بود.» من تا عصر آن روز منتظر بودم هر لحظه خبر دیدار ظریف و ترامپ را بشنوم اما هرگز این اتفاق نیفتاد.

اپلیکیشن گوگل برای نابینایان

به گزارش کانال تلگرامی عرصه‌های ارتباطی، هوش مصنوعی گوگل اکنون می‌تواند تنها با یک حرکت، به افراد کم‌بینا و نابینا در سوپرمارکت‌ها کمک کند تا مواد غذایی را شناسایی کنند. این هوش مصنوعی بخشی از اپلیکیشن Google Lookout است که هدف از آن کمک به افراد کم بینا و نابیناست تا بتوانند چیزهای اطراف خود را بهتر شناسایی کنند. یک آپدیت و به روزرسانی به این اپلیکیشن اضافه شده است که می‌تواند با صدای بلند بگوید که فرد چه غذایی را در دست خود نگه داشته است. گوگل می‌گوید این ویژگی جدید قادر به تمایز میان یک قوطی ذرت و یک قوطی لوبیا سبز است. تاکنون برنامه‌ها و اپلیکیشن‌های زیادی برای شناخت محصولات غذایی راه‌اندازی شده است از جمله برنامه‌هایی که به ما می‌گوید محصول غذایی که استفاده می‌کنیم حاوی چه میزان کالری است. اطلاعاتی که در واقع این اپلیکیشن‌ها از روی بارکد محصولات می‌خوانند. گوگل حالا می‌گوید برنامه Lookout نیز در واقع با تشخیص تصویری که روی محصولات بسته‌بندی شده است، می‌تواند آنها را برای افراد کم‌بینا و نابینا بخواند.

چرا انگلیس در شورای امنیت امریکا را همراهی نکرد؟

به گزارش کانال تلگرامی «پایش امریکا» دکتر وحید کریمی، عضو گروه اروپا دفتر مطالعات سیاسی و روابط بین‌الملل وزارت خارجه در خصوص چرایی عدم همراهی انگلیس با امریکا می‌گوید: انگلیس جامع نگر است و انتهای کار را موفق نمی‌بیند؛ اصولاً امریکایی‌ها خراب‌کننده هستند و نمی‌توانند اقدام به ویرانی را جمع کنند و وظیفه اروپا یا متحدان می‌بینند.

بعد از جنگ عراق، در انگلیس به نقش بلر در ایجاد جنگ به یقین رسیدند و مجلس انگلیس توجه بیشتری برای ورود به جنگ دارد که برای جنگ در سوریه کنار امریکا، رأی منفی داد. اوباما برای حمله نظامی به سوریه اکراه داشت اما منتظر همراهی انگلیس بود که مجلس انگلیس رأی منفی داد و دیوید کمرون به اوباما زنگ زد و شرایط را توضیح داد و منتفی شد. (به نقل از کتاب بن رودز، نطق‌نویس اوباما) در کتاب جان بولتون، برای اقدام نظامی علیه ایران بعد از سرنگونی پهپاد امریکا توسط ایران، پمپئو اصرار دارد انگلیس را همراه کنند. ظاهراً اگر اقدامی نبوده، به‌دلیل خودداری انگلیس بوده است.

در حال حاضر انگلیس در شرایط مطلوب از نظر داخلی برای اقدامات جنگی قرار ندارد که اختلافات با اتحادیه اروپایی و کرونا مهم‌ترین است. انگلیس و کلاً بسیاری از کشورها منتظر انتخابات امریکا و رفتن/ماندن ترامپ هستند؛ البته اگر امریکا اقدام یکجانبه کند، انگلیس ناچاراً، شاید هم پنهانی، همراهی کند. در عدم همراهی با قطعنامه، احتمالاً ترامپ را تمام شده می‌بینند، اگر همراهی می‌کرد به نشانه اطمینان دادن به دولت ترامپ برای اقدام نظامی منظور می‌شد که از نظر انگلیس شرایط مهیا نیست. انگلیسی‌ها comprehensive هستند، یک تا صد قضیه را می‌بینند و این حالت در امریکایی‌ها نیست و در مورد ایران یک تا صد مطلوب حال انگلیسی‌ها نیست و وضعیت ترامپ هم متزلزل، لذا بیشتر مسئولیت بر دوش انگلیس خواهد افتاد که خواهان چنین جایگاهی نیستند. البته باید هوشیار بود چه بسا انگلیسی‌ها در محافل بین‌المللی موضع موافق اکثریت اتخاذ کنند، ولی در دوجانبه با امریکا نه تنها همراهی کنند، بلکه تهییج کننده باشند.

نکته مهم اینکه انگلیس با اسرائیل در خصوص چگونگی بهره‌برداری از قدرت امریکا در حل مشکل فلسطین اختلاف جدی دارند و می‌دانند ترامپ در روش برخورد با ایران، در دام نتانیاهو است. انگلیس بیشتر مایل است از ترفند E۳ برای مهار و جنگ فرسایشی علیه ایران استفاده کند و همچون ترامپ/ نتانیاهو برای حل مشکل ایران عجله ندارد. در انگلیس به اذهان عمومی و به خصوص نخبگان توجه می‌شود و با روش «اغفال» سیاست پیش می‌رود و در امریکا اصلاً توجه نمی‌شود و ظاهراً جان بولتون هم مخالف روش فعلی دولت ترامپ است و مشخص است ترامپ/ نتانیاهو/ پمپئو در آخر دوره برای کاری کردن علیه ایران عجله دارند. هدف وسیله را توجیه می‌کند بدون آنکه توجیه حقوقی و اذهان نخبگان را داشته باشد و در محافل علمی/ رسانه‌ای انگلیس پذیرفته نیست!

از نظر حقوق بین‌الملل ایران یا عراق اگر تونی بلر را به عنوان مجرم جنگی اعلام کنند که در انگلیس ثابت شده است، برای همیشه می‌توان انگلیس را برای چنین ماجراجویی‌هایی ابتر کرد.